

אמרו: מצרע פלוני. אמר: אל יכנס לבאן ולא יטנוף את היכל, ירעתי שאמ עם שליח אמר לו, לא יחש, וילך בניו ויטמא ויקרב אליו. אבל אני אלף ואתרה בו שירוחיק דרכו ממושב בני ולא יטמא אותו. הקדים המלך והמלך אליו והתרה, ואמר לו: מצרע נמצא שם, ואם לא - אני נשבע שיעשוبني שפחותי מגופך תחכום.

בשאذهب לפולך קורא לפתח, אמר המלך: מי הוא? אמרו: פלוני אורה. אמר המלך: אהובי חביב נפשי, לא יקרה לו קול אחר, אלא אני. צוח המלך ואמר: פלוני פלוני הבונס, חביב נפשי, אהובי, התקינו היכלות לדבר אותו.

בק בלעם אותו מצרע, רחוק מבני אדם, קורא לפתח המלך. שמע המלך ואמר: מצרע טמא לא יכנס ולא יטנוף את היכלי. אני צריך לך לכת להחרות בו שלא יקרב לשער בני ולא יטמא אותו. ועל זה, ויבא אלהים אל בלועם. אמר לו: מצרע מצרע, לא תלך עמם, לא תאר את העם כי ברוך הוא. אל תקרב לבני הן לטוב הן לרע, טמא אתה בכל. אבל במשה כתוב ויקרא אל משה, קול המלך, ולא על ידי שליח אחר. מהאל מזעם, מהיכל המלך, מהיכל המקון, מהיכל הנכבד שעליונות ומתחנונים תפאים אליו ולא יוכלים להתקרבר אליו.

ויאמר בלעם אל האלים בלק בן צפר. והוא אמר מלך מואב, מלך חשוב, שליח אליו. מלך מואב. ראו גאונה של אותו הרשע, (שאפו לבלק לא החשב בולם) שפטות

אמר, מאן הוא דבטש לתרעה. אמרו, סגיר פלון. אמר לא יעول הכא, ולא יטנוף היכל, ידענו דאי בשלהח אימא ליה, לא חייש. ויזיל פרי ויסתאב ויקרב בהדריה. אבל أنا איזיל, וגוזים ביה, הירחן אריהה ממוחבא דברי, ולא יס庵 ליה. אקדים מלכא, ואטה לגביה, וגוזים. ואמר ליה, סגיר סגיר, מנע רגלה מארחא דברי שארי תפין, וαι לאו, אומינא, דחתיכין יעבדין גופך בני שפחותי. רחימא דמלכא קרי לדשא. אמר מלכא, מאן היא. אמרו, רחימך פלניא. אמר, רחימא חביבא דנפשאי, לא יקרי ליה קלא אחרא, אלא אני. צוח מלכא ואמר, פלניא פלניא על, חביבא דנפשאי, רחימא דיל,atakino hiklin lmalala umma.

בז בלועם איהו סגיר, רחיקא מבני נשא, קרא לתרעה דמלכא, שמע מלכא, אמר סגיר מסאבא לא יעול, ולא יטנוף היכל דיל. אני אצטריך למיזל לאזמא ליה, שלא יקרב לגבוי תרעא דברי, ולא יס庵 ליה, וועל דא ויבא אלהים אל בלועם וגנו. אמר ליה, סגיר סגיר לא חlek עמיהם, לא תאור את העם כי ברוך הוא. לא תקרב לגבוי דברי, הן לטוב הן לביש, מסאבא אנת בכל. אבל במשה כתיב, ויקרא אל משה, קלא דמלכא, ולא על ידי שליחח אורה. מהאל מזעם מהיכל אקירא דעלאין ומתקאן תאיבין לגביה, ולא יכלין למקרב לגביה.

ויאמר בלעם אל האלים בלק בן צפור. והוא אמר מלך מואב, מלכא חшибא שליח אליו. מלך מואב. חמוץ גאותה דההוא רשע, (ראפלו ליה לבלק לא חשב בולם) דכתיב מלך מואב, ולא אמר למוֹאָב, מכל גברא